27.3.71 De Europæiske Fællesskabers Tidende Nr. L 73/15

RÅDETS BESLUTNING (EØF) 71/143

af 22. marts 1971

om indførelse af et system til ydelse af finansiel bistand på mellemlangt sigt

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artiklerne 103 og 108,

under henvisning til rapporten fra Det monetære Udvalg af 10. april 1970,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Udgangspunktet for den fremgangsmåde, der må følges med henblik på dannelsen af den økonomiske og monetære union, bør tages i fuldendelsen af de foranstaltninger, der er foreslået i Kommissionens memorandum til Rådet af 12. februar 1969;

traktatens art. 108, som omtaler en gensidig bistand i tilfælde af faktiske eller truende betalingsbalancevanskeligheder i en medlemsstat, navnlig i form af tildeling af begrænsede kreditter fra de andre medlemsstaters side, under forbehold af deres samtykke;

Rådet har fastlagt de kvantitative retningslinier for den mellemfristede økonomiske politik; en medlemsstat kan, alt imens den bestræber sig på at respektere disse retningslinier, befinde sig over for faktiske eller truende betalingsbalancevanskeligheder;

det er vigtigt på forhånd at fastlægge egnede fremgangsmåder og midler, som tillader Fællesskabet og medlemsstaterne at sikre en hurtig iværksættelse af den gensidige bistand, hvis der bliver behov herfor, især hvis omstændighederne kræver en øjeblikkelig aktion;

et system til ydelse af finansiel bistand på mellemlangt sigt svarer til dette krav; det vil være hensigtsmæssigt at forsyne dette system med overgrænser for ydelse af kreditter, at fastlægge en begrænset varighed for forpligtelserne samt at aftale de øvrige retningslinier;

Under hensyn til, at det synes nødvendigt at skride til en forudgående konsultation inden for Fællesskabets rammer inden enhver anvendelse af internationale kreditter,

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Inden for den øverste grænse, som er nævnt i bilaget, bevilger medlemsstaterne kreditter på mellemlangt sigt. Kreditterne ydes som gensidig bistand ved et rådsdirektiv eller en rådsbeslutning, der er vedtaget med kvalificeret flertal, efter anbefaling fra Kommissionen, som i denne anledning konsulterer Det monetære Udvalg i henhold til art. 108.

2. Denne forpligtelse gælder for en periode af fire år fra 1. januar 1972; den forlænges automatisk for fem år ad gangen, såfremt der er opnået enighed om overgang til anden fase af planen for en økonomisk og monetær union, medmindre en eller flere medlemsstater modsætter sig det og giver Rådet og Kommissionen meddelelse herom senest seks måneder før afslutningen af en løbende periode.

Artikel 2

Ønsker en medlemsstat, som har betalingsbalanceproblemer eller truende udsigt hertil, at benytte mellemlange kreditydelser uden for Fællesskabet, skal den forinden rådføre sig med Kommissionen og de øvrige medlemsstater bl.a. for at undersøge mulighederne for finansiel bistand inden for Det europæiske økonomiske Fællesskab. Denne konsultation finder sted i Det monetære Udvalg.

Artikel 3

1. Ved ydelse af gensidig bistand træffer Rådet, under iagttagelse af den i artikel 1, stk. 1, nævnte fremgangsmåde bestemmelse om, hvilke økonomisk-politiske forpligtelser, modtagerstaten må påtage sig. Rådet tager herunder især de kvantitative retningslinier for den mellemfristede økonomiske politik i betragtning og fastsætter beløbet for og betingelserne for kreditten, navnlig dens varighed og rentesats.

Rådet træffer desuden under de i 1. pkt. nævnte betingelser i påkommende tilfælde, især hvis en medlemsstat anmoder herom, foranstaltninger, der tillader kreditor-

stater, som er ramt af eller alvorligt truet af betalingsbalancevanskeligheder, eventuelt at mobilisere deres fordringer.

2. De bevilgede kreditter har en løbetid på mellem to og fem år. Hver operation finansieres af de deltagende kreditorstater pro rata i forhold til deres endnu ikke påberåbte forpligtelser.

3. Tilgodehavender og forpligtelser, som er opstået ved den gensidige bistand, udtrykkes i en regningsenhed, hvis værdi svarer til 0,88867088 gram fint guld.

Artikel 4

1. Ved iværksættelsen af en finansiel bistandoperation i overensstemmelse med reglerne i artikel 3 fritages enhver medlemsstat, som gør gældende at være i øjeblikkelige eller forventelige betalingsbalancevanskeligheder og/eller at være ude for en vedvarende forringelse af sine valutareserver, på begæring herom for at deltage i finansieringen af den pågældende operation. En medlemsstat, der befinder sig i denne situation, underretter Rådet og Kommissionen herom.

2. En sådan medlemsstats forhold underkastes fortsat undersøgelse i Det monetære Udvalg. Hvis Kommissionen eller en anden medlemsstat finder, at udviklingen i medlemsstatens betalingsbalance og/eller reserver vil tillade denne at deltage i den påtænkte finansieringsoperation, forelægges sagen for Rådet. Dette anmoder i overensstemmelse med den i artikel 1, stk. 1, nævnte fremgangsmåde i påkommende tilfælde medlemsstaten om at deltage i operationen og fastsætter betingelserne for dens deltagelse.

Artikel 5

1. På initiativ af Kommissionen eller en medlemsstat kan Rådet i overensstemmelse med den i artikel 1, stk. 1, nævnte fremgangsmåde bestemme, at en medlemsstat, der er debitor under den mellemfristede finansieringsordning, fremskynder den hele eller delvise tilbagebetaling af sin gæld i den udstrækning, hvor omstændighederne, der har motiveret ordningens anvendelse, ikke længere er til stede.

2. Enhver kreditorstat kan med en eller flere andre medlemsstater aftale helt eller delvist at overføre sit tilgodehavende. De pågældende medlemsstater underretter Kommissionen og de andre medlemsstater om denne overførsel.

3. Hvis en eller flere kreditorstater under den mellemfristede finansieringsordning rammes af betalingsbalancevanskeligheder eller alvorlig trussel herom, kan Rådet i overensstemmelse med den i artikel 1, stk. 1, nævnte fremgangsmåde bestemme, at denne eller disse staters tilgodehavender skal mobiliseres.

Denne mobilisering finder sted under anvendelse af følgende metoder, der kan anvendes enkeltvis eller kombineret:

- ved en kreditoverførsel inden for ordningen i den udstrækning, de disponible ressourcer tillader det,

- ved en genfinansiering uden for ordningen, i påkommende tilfælde ved medlemsstaternes fælles aktion over for andre internationale organisationer,

- ved en fremskyndet hel eller delvis tilbagebetaling fra debitorstaternes side.

4. Ved genfinansiering uden for ordningen skal debitorstaten erklære sig enig i, at den valuta, som dens gæld oprindelig var opgjort i, bliver erstattet med den valuta, som anvendes ved genfinansieringen. Hvis renten herved ændres, må debitorstaten bære den eventuelt øgede rentebyrde, som følge deraf. I særlige tilfælde kan Rådet fastsætte en fordeling af denne øgede rentebyrde ved en ad hoc-beslutning truffet ved den i artikel 1, stk. 1, nævnte fremgangsmåde.

Artikel 6

Medlemsstaterne træffer i god tid de nødvendige foranstaltninger inden for deres nationale retsorden med henblik på fra 1. januar 1972 at kunne yde kreditter i henhold til denne beslutning.

Artikel 7

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. marts 1971.

På Rådets vegne
M. COINTAT
Formand

BILAG

	Mill. regningsenheder	Pct. af totalen
Tyskland	600	30
Belgien Luxembourg	200	10
Frankrig	600	30
Italien	400	20
Holland	200	10
I alt	2000	100